

SCENARIUSZ WYSTAWY STAŁEJ "PODRÓŻE NA WSCHÓD, CZĘŚĆ 2"

Wystawa "Podróże na wschód, część 2" stanowi kontynuację pierwszej części ekspozycji, rozszerzając narrację o kolejne regiony Azji oraz Oceanię. Nowa część musi zachować spójność estetyczną z istniejącą ekspozycją, utrzymując jednolitą kolorystykę sufitu, podłogi i gablot. Istotnym elementem jest kontynuacja systemu oznaczania stref kolorami ścian i paneli wprowadzających, co zapewni logiczny podział przestrzeni.

PODSTAWOWE INFORMACJE

- Ekspozycja jest podzielona na cztery części: Azję Wschodnią, Azję Południową, Azję Południowo-Wschodnią, Oceanię.
- Ekspozycja zawiera około 1100 eksponatów, reprezentujących wybrane aspekty danej kultury.
- Podpisy dotyczą zawartości gablot i przekazują treść merytoryczną.
- Elementy graficzne i multimedia wzbogacają narrację wystawy i przedstawiają kontekst kulturowy.
- Wystawa powinna zostać zaprojektowana zgodnie z zasadami projektowania uniwersalnego.

GŁÓWNE ZAŁOŻENIA PROJEKTOWE

- **Spójność wizualna i materiałowa z pierwszą częścią wystawy "Podróże na wschód"**
 - Utrzymanie spójnej kolorystyki wystawy (gabloty, sufit, podłoga).
 - Kontynuacja materiału i technologii wykonania podłogi.
 - Stosowanie gablot w zbliżonej formie i kolorystyce, spełniających wymogi w zakresie stosowania technicznych zabezpieczeń zbiorów muzealnych, określonych w Rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 02 września 2014 roku (Dz. U. 2014 poz. 1240).
 - Uwzględnienie w projekcie dominant scenograficznych oraz elementów budujących nastrój i oddających charakter każdego regionu. Dominanta scenograficzna powinna nawiązywać skalą do tych zrealizowanych w pierwszej części wystawy stałej (jurta mongolska, konstrukcja przypominająca bazar oraz pawilon pendopo).
 - Zachowanie systemu podpisów, obejmującego:
 - duży tekst wstępny z mapą (analogiczna technologia wykonania podświetlanego ekranu) znajdujący się na początku każdej strefy
 - jednolity format i sposób oświetlenia podpisów
 - ujednolicony font
 - ujednolicony materiał wykonania podstawek

- rozszerzenie systemu podpisów na całą wystawę stałą z uwzględnieniem systemu podstawek i podświetlanego ekranu (rozszerzenie na wystawę Strefa Dźwięków).

- **Elementy konstrukcyjne i techniczne:**

- System montażowy etażu oparty na magnesach.
- Oświetlenie wewnątrz i na zewnątrz gablot zintegrowane z istniejącym systemem.
- Dopuszcza się możliwość przebudowy istniejących ścianek działowych.

- **Dostępność i interaktywność:**

- Co najmniej **dwa miejsca do odpoczynku** dla min. 6 osób każde
- Stanowiska interaktywne (z możliwością dodania wybranych elementów do pierwszej części wystawy), w tym:
 - stanowiska dostępnościowe (np. dotykowe repliki obiektów muzealnych)
 - stanowiska edukacyjne dla dzieci.

- **Stanowiska multimedialne:**

- Kontynuacja stosowania stanowisk multimedialnych i wielkoformatowych projekcji, z wykorzystaniem istniejących instalacji AV. W każdej strefie stanowiska rozmieszczone zgodnie z istniejącą instalacją.
- Podstawy montażowe do nowych stanowisk multimedialnych powinny zachować spójną estetykę z dotychczasowymi, ale zostać poprawione pod względem dostępności dla osób ze szczególnymi potrzebami.
- Aplikacja multimedialna powinna zachować analogiczną strukturę treści i układ graficzny.
- Projekt powinien uwzględniać rozmieszczenie sprzętu nagłaśniającego, z którego będzie emitowana muzyka i dźwięki budujące nastrój.
- Dopuszcza się możliwość wprowadzenia nowych rozwiązań projektowych i technologicznych, zgodnych z istniejącymi instalacjami AV. Potencjalną możliwość zaprojektowania dodatkowych stanowisk opisano w tekście.

- **Bezpieczeństwo:**

Wiele z eksponatów jest wrażliwych na światło i wilgotność (papier, tkaniny, kość słoniowa, skóra), co wymaga szczególnej aranżacji i zabezpieczeń. Projekt musi przewidywać okresową wymianę eksponatów ze względów konserwatorskich, szczególnie tych z tkaniny, papieru, skóry, kości słoniowej, z uwzględnieniem częściowej wymiany etażu.

AZJA WSCHODNIA

Opis ogólny:

Galeria Azji Wschodniej obejmuje cztery główne regiony: Tybet, Chiny, Japonię i Koreę. Ekspozycja ukazuje różnorodność i bogactwo kultur tej części świata, zwracając uwagę zarówno na ich specyfikę, jak i wzajemne wpływy. Ekspozycja prowadzona jest od życia codziennego do sfery duchowej. Aby ukazać różnorodność kultur Azji Wschodniej nacisk położono na najważniejsze elementy każdej z nich: Tybet – duchowość, życie monastyczne i świeckie, Chiny – życie codzienne, rozrywka, duchowość, Japonia – tradycja i estetyka, Korea – sztuka i rzemiosło.

Do Azji Wschodniej zostanie również włączona galeria poświęcona Mongolii, która została zrealizowana w ramach pierwszej części wystawy stałej.

Liczba eksponatów: ok. 380

Założenia aranżacyjne:

1. Kolorystyka nawiązująca do naturalnych materiałów i sztuki regionu; kreatywna modyfikacja kolorystyki z galerii poświęconej Mongolii, aby obie części wystawy stworzyły wrażenie jednego regionu, przy uwzględnieniu różnic lokalnych.
2. Siedzisko na początku galerii, za częścią poświęconą Mongolii.
3. **Multimedia** zgodnie z rozmieszczeniem instalacji AV oraz dwa dodatkowe duże ekrany prezentujące sztukę regionu i polskie ślady w Azji.

Podział ekspozycji:

I. TYBET

Wystawa tybetańska stanowi przejście z Mongolii do Tybetu, kontynuując narrację pielgrzymki z krańca mongolskiego do tybetańskich klasztorów.

1. Życie mnicha

Przedstawienie codzienności mnichów buddyjskich, ich praktyk oraz przestrzeni życia (stworzenie aranżacji odtwarzającej celę mnicha).

Obiekty: szaty mnicha, miska na jałmużnę, księgi buddyjskie, młynki modlitewne, dzwonki rytualne

2. Przedmioty świątynne

Ikonografia buddyjska i elementy rytuału świątynnego.

Obiekty: tanki, rzeźby Buddy i bodhisattwów, rytualne wazy na wodę, kadzielnice

3. Świeccy Tybetańczycy

Przedmioty związane z życiem świeckim, pielgrzymkami i kulturą ludową.

Obiekty: stroje tybetańskie, biżuteria i amulety, instrumenty muzyczne, przedmioty pielgrzymie

4. „Niedostępne” pomieszczenie – poświęcone gniewnym bogom

Półzamknięta przestrzeń poświęcona jidamom (bogom medytacyjnym) i rytuałowi czam (taniec mnichów).

Obiekty: maski czamowe, statuetki gniewnych bogów, rytualne bębny i dzwonki

5. Dalajlamowie i panczenlamowie

Część poświęcona duchowym i politycznym przywódcom Tybetu.

Obiekty: portrety dalajlamów i panczenlamów, przedmioty związane z ich kultem, insygnia władzy duchowej

II. CHINY

Ekspozycja chińska podzielona została na 4 strefy tematyczne, pierwsze dwie są ze sobą połączone, tj. „w kręgu domu i rodziny” i „wokół stołu”, następnie scena, rozrywka i hobby razem jako sposób spędzania wolnego czasu oraz ostatnia część - duchowość z przedstawieniem trzech głównych chińskich doktryn religijno-filozoficznych.

1. W kręgu domu i rodziny

Obiekty w tej części są ze sobą powiązane tematycznie, ale nie tworzą jednego wnętrza, pochodzą z różnych okresów historycznych i różnych regionów, prezentacja jak w galerii, np. kosze posagowe wszystkie razem, żeby pokazać ich przekrojowość, a nie ich użyteczność.

Obiekty: łożo, dwie szafki, umywalka ze stojakiem), kosze posagowe, poduszki, wazony, szpile do włosów, wózek dziecięcy, obuwie damskie.

Obiekt wielkogabarytowy: łożo

2. Wokół stołu

Prezentacja chińskiej kultury kulinarnej. Prezentacja obiektów grupami np. łyżki, miski, itd. żeby przedstawić różnorodność, a nie użyteczność. Obiekty: miseczki, czarki, łyżki, podgrzewacze do potraw, pałeczki, tacki, imbryki, foremki do ciastek

3. Scena i rozrywka

Ekspozycja poświęcona chińskim sztukom widowiskowym i rozrywce codziennej. Prezentacja lalek teatrów cieni może obejmować zaaranżowane przedstawienie. Prezentacja pozostałych obiektów związanych z teatrem powinna pozwalać na porównanie ich form. Wycinanki zwierzęta zodiaku chińskiego powinny zostać zabezpieczone przed światłem, np. w szufladach. Stanowiska multimedialne dotyczy treści wycinanek. Pozostałe obiekty prezentują różnorodne sposoby spędzania wolnego czasu.

Obiekty: strój z opery pekińskiej (centralny, największy obiekt - strój prezentowany w pozycji rozłożonej), lalki teatru cieni i innych teatrów wraz z rekwizytami, wycinanki chińskie. Klatki na ptaki i świerszcze, gry, modele łodzi, używki (fajki wodne i opiumowe).

4. Duchowość

W ramach duchowości wydzielenie trzech głównych wątków z trzema reprezentatywnymi obrazami: konfucjanizmu (filozofia), taoizmu (filozofia i religia), buddyzmu (religia).

Obiekty: obrazy, rzeźby buddyjskie i taoistyczne, kadzielnice.

III. JAPONIA

1. Stroje

Tradycyjny strój kobiety i dziecięcy.

Obiekty: kobiece kimono ślubne – uchikake (jako główny obiekt), ozdoby do włosów, lustro, obuwie, kimono dziecięce z kamizelką.

2. Duchowość

Rzeźby Buddów.

Obiekty: figury Buddów, ołtarz podróżny.

3. Ceramika i wyposażenie

Prezentacja różnych stylów ceramicznych, ekspozycja talerzy, eksportowej ceramiki satsuma – jako kompletu, szkatułek i sepecików (razem). Osobno przenośna kuchonka piknikowa, która jest największym obiektem w tej części. Obiekty: zestaw satsuma, tacki, talerze, szkatułki, kuchonka przenośna

4. Drzeworyty

Tradycyjna sztuka drzeworytnicza, prezentacja różnych stylów i estetyki.

Obiekty: pocztówki, obrazy ukiyo-e

5. Lalki i rzeźby

Miniatury rzeźby i lalki obrzędowe - prezentacja kategoriami, pokazanie bogatej tradycji tworzenia różnego rodzaju figur z różnych materiałów. Obiekty: lalki cesarza i cesarzowej, netsuke, okimono, darumy, tokeshi

IV. KOREA

1. Stroje

Reprezentacja tradycyjnego stroju kobiecego i dziecięcego. Obiekty: hanbok damski, hanbok dziecięcy

2. Sztuka koreańska

Prezentacja tradycyjnej sztuki malarskiej Korei.

Obiekty: cztery zwoje malarskie, siedzący bodhisattwa – rzeźba

W przestrzeni galerii mogą znaleźć się dwa dodatkowe ekrany multimedialne:

1. Obrazy chińskie, japońskie i koreańskie – cyfrowa prezentacja dzieł z kolekcji muzealnej.
2. „Polacy w Chinach i Wietnamie w latach 60.” – dokumentacja artystyczna twórczości A. Kobzdeja, J. Strumiły i T. Kulisiewicza.

Przejsie do następcnej galerii: wyraźnie oddzielone regiony, aby podkreślić ich zróżnicowanie kulturowe. Oddzielne galerie pozwolą na lepsze i bardziej szczegółowe zrozumienie tych kultur, podkreślając ich indywidualne cechy.

AZJA POŁUDNIOWA

Opis ogólny:

Wystawa poświęcona Azji Południowej obejmuje obiekty z Indii, Nepalu, Sri Lanki, Pakistanu, Bangladeszu, Bhutanu i Malediwów. Wybrane eksponaty reprezentują różnorodne dziedziny sztuki oraz codziennego życia, w tym architekturę, religię, literaturę, muzykę i teatr.

Wystawa podzielona jest na cztery główne części: **Historia, Religia, Sztuka, Społeczeństwo**.

W ramach tych sekcji znajdują się podsekcje szczegółowo ukazujące kluczowe aspekty kultury subkontynentu. Wystawa ma na celu ukazanie bogactwa i złożoności kultur Azji Południowej, podkreślając zarówno wspólne motywy, jak i lokalne różnice. Naczelną myślą stojącą za wyborem obiektów jest ukazanie różnorodnej mieszanki wątków kulturowych. Aranżacja powinna więc służyć podkreśleniu, że Azja Południowa nie jest monolitem mimo wyraźnych wpływów i zazębień historycznych i kulturowych na całym subkontynencie.

Liczba eksponatów: ok. 375

Założenia aranżacyjne:

- Kolory ścian i tła dopasowane do estetyki regionu.
- Podkreślenie różnorodności wątków kulturowych, wizualnych, religijnych w regionach Azji Południowej, które przekraczają granice dzisiejszych państw.
- Podział przestrzeni na osobne sekcje i podsekcje, ułatwiający zwiedzanie.
- **Multimedia** zgodnie z rozmieszczeniem instalacji AV.

Podział ekspozycji:

I. HISTORIA

Część historyczna prezentuje rozwój cywilizacji Azji Południowej od starożytności po współczesność w narracji ciągłej, uzupełnionej o oś czasu. Uwzględnia powstanie współczesnych państw w szerszej perspektywie historycznej, z uwzględnieniem grup i mniejszości. Całość toczy się sekcjami prezentującymi państwa Azji Południowej według dzisiejszego podziału politycznego.

1. Rozwój państw

Obiekty: rzeźby kamienne, miniatury na kości słoniowej, miniatury na papierze, tkaniny, narzędzia włókiennicze, monety, broń, małe rzeźby, stroje, malarstwo zwojowe, monety, figurki ludzi przy pracy z Indii, zabawki tekstylne, lalki w strojach regionalnych z Nepalu

2. Nauka

Obiekty / nauka: manuskrypty, narzędzia piśmiennicze, obrazy (np. filozofia, matematyka, astronomia, medycyna).

Multimedia: tablet dotykowy z 6 dziedzinami nauki, po wejściu w każdą 3 tematy

II. RELIGIA

Ta sekcja ukazać ma nie tylko historię i ikonografię, ale także wzajemne wpływy i połączenia religii występujących na subkontynencie indyjskim. W tym: hinduizm (wątki panhinduskie i lokalne), buddyzm, dżinizm, sikkhizm, islam, parsi, judaizm, chrześcijaństwo. Aranżacja powinna uwidaczniać miejsca przecięć religii, tj. historię ich powstawania na wspólnej kanwie (religie dharmiczne i religie abrahamowe); synkretyzm religijny; obiekty, które są lub mogą być obiektami religijnymi dla różnych systemów (np. hinduizm i buddyzm) zaaranżowane w taki sposób, że zwiedzający identyfikuje je dzięki aranżacji jako funkcjonujące w obu religiach.

Ekspozycja obiektów powinna być zaplanowana w taki sposób, by obiekty reprezentujące jedną religię były razem, jednocześnie podkreślając powiązania z innymi religiami, ich wzajemne wpływy oraz to, że niektóre obiekty mogą należeć do dwóch religii jednocześnie.

1. Parsi (zaratusztrinizm)

2. Judaizm

3. Chrześcijaństwo

4. Islam

5. Sikkhizm

6. Hinduizm

a. Wątki panhinduistyczne

b. Wątki lokalne

7. Buddyzm

8. Dżinizm

Obiekty (w każdym zespole): rzeźby, obrazy, utensylia religijne (ok. 100 obiektów)
Multimedia: tablet dotykowy, w którym można przeczytać więcej na temat każdego obiektu

III. SZTUKA

Prezentacja wybranych wątków teoretyczny i technologicznych oraz gatunków poszczególnych sztuk. Każdy zespół reprezentuje jeden gatunek sztuki (i jednocześnie jeden kraj).

1. Architektura

Obiekty: elementy architektury: wsporniki, przyczołki, grafiki (zespół z jednego kraju)

obiekt wielkogabarytowy: drzwi

2. Malarstwo

Obiekty: obrazy, grafiki (zespoły z czterech krajów)

3. Rzeźba

Obiekty: małych rzeźby (gliniana, drewno, kamień), duża rzeźba granitowa, zabawki drewniane (zespoły z trzech krajów)

4. Muzyka, taniec i teatr

Obiekty: grafiki, małe rzeźby, maski, lalki teatralne w tym wielkoformatowe lalki teatru cieni, skrzynka opowiadacza, wielkoformatowy obraz (zespoły reprezentujące dziesięć krajów)

Multimedia: nagrania przedstawień teatralnych, tanecznych i muzycznych

5. Gry

Obiekty: gra planszowa, gra karciana, szachy (zespół z jednego kraju)

6. Literatura

Wyodrębnione dwa zespoły przedstawiające dwa kluczowe dla kultur Azji Południowej i Południowo-Wschodniej eposy. Są źródłem mitów, wartości moralnych, duchowych nauk i inspiracji artystycznych.

- *Mahabharata*

Obiekty: manuskrypt, grafiki, obraz wielkoformatowy

- *Ramajana*

Obiekty: manuskrypt, obrazy zwojowe, małe rzeźby, obrazy, lalki teatru cieni, maski.

Sekcja *Ramajana* znajduje się na końcu tej części, łącząc się z częścią dotyczącą Azji Południowo-Wschodniej.

IV. SPOŁECZEŃSTWO

Obecność diaspor indyjskiej, nepalskiej i banglijskiej w Warszawie. Ukazanie śladów kultur w tkance miejskiej za pomocą obiektów i multimedii.

Obiekty: instalacja multimedialowa, obrazy, grafiki

Multimedia: mapa Warszawy, filmy zdjęcia

Przejsie do nastepnej galerii

Na koncu wystawy znajduje sie sekcja **Ramajana**, ktora stanowi naturalne przejście do części poświęconej **Azji Południowo-Wschodniej**, podkreślając kulturowe połączenia między regionami.

AZJA POŁUDNIOWO-WSCHODNIA

Założenia ogólne

Wystawa „Azja Południowo-Wschodnia” prezentuje bogactwo kulturowe regionu poprzez wyselekcjonowane obiekty z Tajlandii, Kambodży, Filipin, Mjanmy, Laosu i Wietnamu. Do regionu należy także Indonezja, której galeria została zrealizowana w ramach pierwszej części wystawy stałej. Ze względu na charakter kolekcji Muzeum Azji i Pacyfiku wyróżniono przestrzeń dla eksponatów z Wietnamu i Mjanmy. Pozostałe kraje są mniej licznie reprezentowane w kolekcji, dlatego pochodzące z nich obiekty zostaną zgrupowane w gablotach poświęconym kilku wybranym tematom

Założenia aranżacyjne:

- Kolorystyka ścian i tła gablot w przestrzeni Azji Południowo-Wschodniej powinna harmonizować z istniejącą już galerią Indonezji, jednocześnie podkreślać lokalne różnice kulturowe.
- W strefie powinno znaleźć się stanowisko do wypoczynku, połączone ze stanowiskiem edukacyjnym umożliwiającym odwiedzającym odbijanie estampażu i drzeworytu na papierze.
- **Multimedia** zgodnie z rozmieszczeniem instalacji AV

Liczba eksponatów: ok. 200

Podział wystawy:

1. RAMAJANA

Ramajana, istotny epos dla wielu kultur regionu, opowiadający o życiu księcia Ramy, który uważany jest za wcielenie boga Wisznu. Eksponaty prezentują jego obecność w sztuce, literaturze, teatrze, tańcu i codziennych obyczajach:

Obiekty: Lalki teatru cieni, marionetki, maski, obrazy, wycinanki (15 obiektów).

- **Wielkoformatowa projekcja** prezentującą nagrania spektakli teatralnych.

2. BUDDYZM

Prezentacja buddyzmu w Azji Południowo-Wschodniej, ze zwróceniem uwagi na różne jego nurty i odmiany. Będzie to również pretekst do opowiedzenia o wpływach kulturowych i sposobach rozprzestrzeniania się religii.

1. Buddyzm therawada

2. Buddyzm mahajana

Obiekty: rzeźby, naczynie, tkanina (20 obiektów)

3. WIETNAM

1. Duchowość

Obiekty: rzeźby, lichtarze, kadzielnice, ornamenty świątynne.

2. Drzeworyty i estampaże

Obiekty: osobne miejsce dla drzeworytów Dong-Ho;

3. Ceramika

rozwój historyczny rzemiosła ceramicznego, szczególnie eksponowana porcelana Bleu de Hue.

Obiekty: naczynia ceramiczne

4. Przetrawanie

Obiekty: groty oszczepów, noże, narzędzia rolnicze, łodzie, rzeźba rybaka, obrazy.

5. Scena

Obiekty: lalki teatru wodnego (3 obiekty).

6. Tradycyjny strój

Obiekty: damski ao dai z parasolką i wachlarzem.

2. MJANMA

Mjanma jest dobrze reprezentowana w zbiorach MAiP

1. Laka – charakterystyczne birmańskie rzemiosło.

Obiekty: naczynia i rzeźby z laki

2. Buddyzm – elementy sakralne i religijne.

Obiekty: rzeźby

4. UŻYWKI (30-40 obiektów)

Sekcja prezentująca przedmioty związane z używkami, składająca się z 30–40 niewielkich eksponatów. Główny nacisk jest położony na naczynia związane z żuciem betelu.

Obiekty: nożyce i pojemniki do przechowywania betelu, fajki wodne, odważniki i fajki opiumowe.

5. STROJE

Stroje z różnych krajów prezentowane rotacyjnie na manekinach:

Obiekty: dwa stroje kobiece, jeden męski.

6. PISMO

Prezentacja rękopisów i różnych rodzajów pisma. Dominującą reprezentację w zbiorach stanowi pismo birmańskie.

Obiekty: rękopisy

7. CERAMIKA TAJSKA

Ekspozycja skupiona na tajskim rzemiośle ceramicznym z jednego regionu, ilustrująca technikę i styl. W jednej z gablot zaprezentujemy również wybór ceramiki Sanghalok z Tajlandii. Początki jej wytwarzania, ukształtowania się form i wzorów, sięgają XIII w. i kontynuowane są do dziś.

Obiekty: bardzo małe naczynia ceramiczne (6 obiektów)

Połączenie z Galerią Indonezji

Przejście z wystawy „Azja Południowo-Wschodnia” prowadzi do galerii Indonezji.

Kolorystyka ścian i tęł gablot obu przestrzeni powinna być spójna.

Z Galerii Indonezji jest przejście do odrębnego pomieszczenia przeznaczonego na Galerię Oceanii.

OCEANIA

Ogólna koncepcja:

Galeria poświęcona **Oceanii** ukazuje życie wyspiarskich społeczności w sposób stopniowy – od przedmiotów codziennego użytku po obiekty o znaczeniu duchowym. Podkreślona zostaje płynność między tymi sferami oraz dynamiczne zmiany kulturowe, dzięki odniesieniom do współczesności. Ze względu na charakter kolekcji i sztuczność podziałów politycznych w Oceanii na wystawie nie ma wyodrębnionych sekcji poświęconych poszczególnym krajom. Zagadnienia tematyczne reprezentowane są przez obiekty z różnych wysp, np. obok siebie znajdują się maski z różnych części Nowej Gwinei, Vanuatu.

Założenia aranżacyjne:

- Kolor ścian, inspirowany naturalnymi materiałami, harmonizuje z ekspozycją, odróżnia galerię od Galerii Indonezji.

- **Układ:** Tematy przechodzą jeden w drugi w sposób płynny, od codzienności do duchowości.
- **Interaktywne elementy:** Możliwość dotykania replik przedmiotów
- **Multimedia** zgodnie z rozmieszczeniem instalacji AV: fragmenty filmów oraz zdjęcia dokumentujące wybrane aspekty życia lokalnych mieszkańców, materiały prezentujące Polaków związanych z Oceanią.
- Siedzisko na środku galerii.

Liczba eksponatów - ok. 170

Podział ekspozycji:

1. CODZIENNOŚĆ

Część wystawy prezentująca przedmioty codziennego użytku, które jednocześnie posiadają znaczenie symboliczne.

Obiekty: torby do przenoszenia dóbr, naczynia i utensylia kuchenne, narzędzia rolnicze i łowieckie, **wielkogabarytowy eksponat: łódź**

2. STRÓJ I OZDOBY CIAŁA

Strój i biżuteria pełnią funkcję nie tylko estetyczną, ale także symboliczną – wskazują na status społeczny, przynależność etniczną oraz są używane w obrzędach i ceremoniach.

Obiekty: spódniczki z trawy, naszyjniki z muszli i zębów zwierząt, bransolety i opaski na ręce i nogi, elementy ozdobne noszone podczas rytuałów i tańców

wielkogabarytowy eksponat: bęben szczelinowy z Vanuatu – prezentowany wraz z czaszką świni (oba obiekty symbolizują status społeczny i prestiż)

3. BETEL – WSPÓLNY MOTYW KULTUROWY

Niewielka, ale istotna część wystawy poświęcona betelowi – używce popularnej w Oceanii oraz Azji Południowo-Wschodniej.

Obiekty: Pojemniki do przechowywania i podawania składników betelu

4. WOJNY I POLOWANIE

Wojna i łowiectwo miały ogromne znaczenie w kulturach Oceanii – zarówno w kontekście codziennego przetrwania, jak i rytualnych aspektów życia.

Obiekty: strzały i łuki, maczugi, tarcze

5. RYTUAŁY I WIERZENIA

Część ekspozycji, prezentująca przedmioty związane z ceremoniami, kontaktami ze światem duchów i przodków oraz obrzędami przejścia.

Obiekty: stroje i maski używane podczas rytuałów, rzeźby przedstawiające duchy i przodków,

obiekty wielkogabarytowe: ponad trzymetrowy rzeźbiony słup Asmatów, rytualna łódź oraz dwie rzeźby dziobów łodzi

6. MALARSTWO WSPÓŁCZESNE

Odniesienie do współczesnych przemian kulturowych poprzez twórczość malarzy z Papui-Nowej Gwinei.

Obiekty: Obrazy artystów inspirowane tradycją i współczesnością, materiały multimedialne prezentujące artystów i ich pracę

Dodatkowe elementy uzupełniające **dostępność dla osób ze szczególnymi potrzebami w części pierwszej wystawy stałej:**

- Dotykowy panel z tekstyliami z Azji Centralnej (filc, kobierzec wełniany, tkanina jedwabna)
- Dotykowy panel tyflograficzny przedstawiający wizerunek Mongołki w tradycyjnej biżuterii
- Dotykowy panel przedstawiający technikę wykonania kilimu